

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

גיטין-השולח		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המוכר עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים - אין פודין אותו, אבל פודין את הבנים משום קלקולא	אמר רבי אמי] תנן:											◇
וכ"ש הכא דאיכא קטלא.												◇
האי ישראל מומר הוא, דקא חזו ליה דקאכיל נבילות וטריות	רבנן לרבי אמי:											◇
אימא לתיאבון הוא דקאכיל.	אמר להו: רבי אמי]											◇
אמרו ליה: והא זמנין דאיכא היתירא ואיסורא קמיה, ושביק היתירא ואכיל איסורא												◇
זיל, לא קא שבקי לי דאפרקינך.	א"ל: רבי אמי]											◇
ריש לקיש זבין נפשיה ללודאי, שקל בהדיה חייתא וגלגלתא, אמר: גמירי, דיומא בתרא כל דבעי מינייהו עבדי ליה, כי היכי דליחול אדמיה.	[ריש לקיש]											◇
יומא בתרא אמרו ליה: מאי ניהא לך?												◇
בעינא אקמטינכו ואותבינכו, וכל חד מינייכו אמח' חייתא ופלגא.	אמר להו: ריש לקיש]											◇
קמטינהו ואותבינהו כל חד מינייהו, כד מחייה חד חייתא נפק נשמתיה חרקוניה לשיניה, א"ל: אחוכי קא מחיית ב'ל' אכתי פש לך גבי פלגא דחייתא, קטלינהו כולהו.												◇
נפק ואתא, יתיב קאכיל ושתי	[ריש לקיש]											◇
אמרה ליה ברותיה: לא בעית מידי למזגא עליה?												◇
בתי, כריסי כרי.	אמר להו: ריש לקיש]											◇
כי נח נפשיה שבק קבא דמוריקא, קרא אנפשיה: (תהלים מ"ט) ועזבו לאחרים חילם.	[ריש לקיש]											◇
המוכר את שדהו לעובד כוכבים - לוקח ומביא ממנו בכורים, מפני תיקון העולם.												◇
אע"פ שאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) כי לי הארץ, לי קדושת הארץ, אבל יש קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: (תהלים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם	רבה:											◇
אע"פ שיש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מידי מעשר, שנאמר: דגנך, ולא דגן עובד כוכבים, אבל אין קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות, שנאמר: לה' הארץ.	רבי אלעזר:											◇
במאי קמילג'?												◇
דגנך - ולא דגן עובד כוכבים	מר סבר: רבי אלעזר]											◇
דיגונך - ולא דיגון עובד כוכבים.	ומר סבר: רבה]											◇
מנא מינא לה?	אמר רבה:											◇
הלקט והשכחה והפאה של עובד כוכבים חייבין במעשר - אלא א"כ הפקיר	דתנן:											◇
היכי דמי?												◇
אילימא דישאל וליקטינהו עובד כוכבים												◇
אלא א"כ הפקיר, הא מפקרי וקיימ'?												◇
אלא לאו דעובד כוכבים וליקטינהו ישראל, טעמא דהפקיר, הא לא הפקיר - חייב.												◇
לא, לעולם דישאל וליקטינהו עובד כוכבים, ודקא אמרת הא מפקרי וקיימ' נהי דמפקרי אדעתא דישאל, אדעתא דעובד כוכבים מי מפקרי.												◇
ישאל שלקח שדה מעובד כוכבים עד שלא הביאה שליש, וחזר ומכרה לו משהביאה שליש - חייבת במעשר, שכבר נתחייבה	ח"ש:											◇
נתחייבה אין, לא נתחייבה לא												◇
הכא במאי עסקינן - בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיא כיבוש.												◇
ישאל עובד כוכבים שלקחו שדה בשותפות - טבל וחולין מעורבין זה בזה, דברי רבי	תא שמע: רבי]											◇

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review ◊ < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment < story-מעשה- O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-השולח	מימרא	ר' רב שמעון בן גמליאל:								◊	■	◊	
של עובד כוכבים פטור, ושל ישראל חייב		עד כאן לא פליגי - אלא דמר סבר: יש ברירה, ומר סבר: אין ברירה, אבל דכולי עלמא - יש קנין לעובד כוכבים בא"י להפקיע מיד מעשרך								◊	■	◊	
הכא נמי בסוריא, וקסבר: כיבוש יחיד לא שמיה כיבוש.		המוכר שדהו לעובד כוכבים - לוקח ומביא ביכורים, מפני תיקון העולם								!	■	◊	
מפני תיקון העולם אין, מדאורייתא לא		רב חייה בר אבין, ת"ש:								◊	■	◊	
שתי תקנות הון, מעיקרא הון מיתני מדאורייתא, כיון דחזו דקא מקרי ומזבני, דסברי בקדושתיהו קיימן, תקינו להו דלא ליתו, כיון דחזו דמאן דלא סגי ליה מזבן וקא משתקען ביד עובדי כוכבים, הדר תקינו להו דליתו.		רב אשי:								!	■	◊	
המוכר שדהו לפירות, ר' יוחנן אמר: מביא וקורא		איתמר: [רבי יוחנן]								◊	■	◊	
מביא ואינו קורא.		ריש לקיש:								◊	■	◊	
מביא וקורא, קנין פירות כקנין הגוף דמי		רבי יוחנן:								◊	■	◊	
מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.		ריש לקיש:								◊	■	◊	
(דברים כ"ו) ולביתך - מלמד, שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא		איתיביה ר' יוחנן לר"ל:								◊	■	◊	
שאני התם, דכתיב: ולביתך.		א"ל: [ריש לקיש]								!	■	◊	
ולביתך - מלמד, שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא		איכא דאמרי, איתיביה ר"ש בן לקיש לר' יוחנן:								◊	■	◊	
התם הוא דכתיב ולביתך, אבל בעלמא לא		התם הוא דכתיב ולביתך, אבל בעלמא לא								◊	■	◊	
טעמא דידי נמי מהכא קאמינא.		אמר ליה: [רבי יוחנן]								!	■	◊	
היה בא בדרך וביכורי אשתו בידו, ושמע שמתה אשתו - מביא וקורא		איתיביה:								◊	■	◊	
מתה אין, לא מתה לא		מתה אין, לא מתה לא								◊	■	◊	
ה"ה דאע"ג דלא מתה, ומתה אצטריכא ליה, סד"א ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא		ה"ה דאע"ג דלא מתה, ומתה אצטריכא ליה, סד"א ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא								!	■	◊	
בצרן ושגרן ביד שליח, ומת שליח בדרך - מביא ואינו קורא, שנאמר: (דברים כ"ו) ולקחת והבאת, עד שתהא לקיחה והבאה באחד		דאמר ר' יוסי בר חנינא:								!	■	◊	
קמ"ל.		קמ"ל.								!	■	◊	
ואזדו לטעמייהו		ואזדו לטעמייהו								■	◊	◊	
המוכר שדהו בזמן שהיובל נוהג, ר' יוחנן אמר: מביא וקורא		דאיתמר: [רבי יוחנן]								◊	■	◊	